

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εβδομον κι' εικοστόν μετρούντες χρόνον
εδρευόμεν' στην γήν των Παρθενώνων.

Έτος χίλια δώδεκα κι' ένακόσ' ακόμα,
δλοι την' Ανόρθωσι θελόνουε' το' στόμα.

Μαίου δωδεκάτη,
Άρης κι' έδω φράττει.

Ποδντος χίλια κι' έπτά και διακόσια,
στάς άσκήσεις άσκειται κι' ή γλίσσα.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — ά κ τ ώ φρά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τά ξένα όμως μέρη — δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γνώνιν φέρομεν παντός εύμούσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα ερωμηπού άνελλιπή
μέ την άνάλογον τιμήν, κι' όποτος άπ' έξω θέλει.

Άς πούμε λόγια λίγα γιά τόν Δανό τόν Ρήγα.

Με τάλιο τής άστραπής δέν έπρεσε σέ μάχη,
σέ ξένους δρόμους πέθανε σάν άνδρωπος κοινός
χωρίς πορφύρας νά φορή, χωρίς κορόναίς νάχη,
μά τής Δανάς ήτανε Ρήγας άληθινός.

Λαός, που ζή χωρίς ψευτιάς κι' εύτυχημένους χείρει,
μοιρολογεί τόν Ρήγα του μέ τής καρδιάς τήν ρήμα,
κι' άν μέσ' στα ξένα πέθαινε, κ' άν στα δικά του μέρη,
μέ τού λαού του τήν ψυχή ύβρισκε πάντα μνήμα.

Μέσα σέ πολέμους ρόδων κι' έπι τάξεις τετραπόδων.

Περιχλέτο κακομοίρη,
άρησε τό πανηγύρι,
κι' άρπαξε βάρυ τουφέκι
και φωτιά κι' άστροπαλέκι.

Μην κοιμάσαι σέ ρόδους
χαίνεις κι' άδρανής, δε δίακας,
έτοιμάσου προς άγώνια,
τροχίγες τήν σακαράκα.

Γύμνασε τόν έαυτό σου,
και χωρίς νά λές, πέρ μπάκο,
μ' ένθουσιασμόν φορτώσου
εις τήν ράχη σου τόν σάκκο.

Άκου σάλπιγγες, ταμπούρα,
κύττα μάτια πυρωμένα,
κι' άς σέ πάση σάν κι' έμένα
φλογερών πολέμων μούρα.

Ραπατάου, ραπατού,
ψάλε τώρα τό τσαντίρι,
και γυμνάσια Στρατού
μέσ' στού Μάη τό λζούρι.

Μη δυσφορεί, πατσιότα,
κατά φρένα και θυμόν,
χύνε κι' άρβονον ιδρώτα
'στης πατρίδος τόν δωμόν.

Μην ψηφίε ποσές, άσικη,
καθμα φλέγοντος ήλιού,
κι' άτρομότης διακόκει
τήν τιμήν τού Βασιλείου.

Με φυλές σπαργώσας μένος
και μεθ' όλων άλακίζων
βάζειε πυρπολημένος
από Φοίβου πέρ κοχλάζον.

Άρης διακελεύεται,
και βροντώσας τής γεράν' κάσας
πήγαινε προς τας έκτάσεις
τής ένδόξου Μελαγκάσας.

